

תת"ע 8483/08/14 - מדינת ישראל נגד אדוארד פיסחוב

בית משפט השלום לתעבורה בתל אביב - יפו

13 יולי 2015

תת"ע 8483-08-14 מדינת ישראל נ' אדוארד פיסחוב

בפני כב' השופט עופר נהרי

בעניין: המאשימה

מדינת ישראל

נגד

אדוארד פיסחוב

הנאשם

הכרעת דין

כלפי הנאשם הוגש כתב אישום אשר בו נטען שהנאשם נהג במכונית בכביש מס' 4, ק"מ מס' 117, וכי כאשר הרכב הנ"ל היה בתנועה השתמש הנאשם, כך עפ"י הטענה, בטלפון שלא באמצעות דיבורית וזאת בניגוד לתקנה 28 (ב) לתקנות התעבורה.

הנאשם כפר במיוחס לו ולפיכך נקבע והתקיים דיון הוכחות.

מטעם התביעה העיד השוטר המתנדב מר ירון בן דן (ע.ת. 1) ובמסגרת עדותו הוגש הדו"ח שערך (סומן ת/1).

מטעם ההגנה העיד הנאשם מר אדוארד פיסחוב (ע.ה.1).

לאחר שהתרשמתי באופן ישיר מהעדויות שבפני ונתתי את דעתי לראיה ת/1 ולסיכומי הצדדים, וכן אף לאחר שגם שמתי לנגד עיני כנדרש כי עדות יחידה מטעם התביעה מצויה בתיק זה, הגעתי לכלל מסקנה שהתביעה הוכיחה כדבעי את עובדות כתב האישום וכי לפיכך דין הנאשם להרשעה בעבירה שיוחסה לו.

להלן נימוקיה המפורטים של הכרעת הדין :

לא היתה מחלוקת בפי הנאשם כי אכן הוא נהג במכונית במקום ובזמן המתוארים בכתב האישום. (ראה תשובת הנאשם לכתב האישום בישיבת ההקראה).

לא מצאתי כי נסתרה גירסת השוטר על כי הוא נע רכוב על אופנוע, מימין, בקירבה רבה למכוניתו של הנאשם ולחלון מכוניתו של הנאשם, ואף מצאתי חיזוק עקרוני לכך בעדותו של הנאשם עצמו עת אישר הנאשם שראה היטב את השוטר אכן במראה הימנית.

הנאשם הוסיף וציין כי כשראה לראשונה את השוטר היה אמנם השוטר מצוי מצד ימין אך הוסיף הנאשם, כי בשלב זה

היה השוטר לפחות מרחק שתי מכוניות מאחור יותר.

אלא שכאשר נשאל הנאשם בחקירתו הנגדית באיזו סיטואציה - בהמשך לכך - סימן לו השוטר כבר לעצור והיכן היה השוטר אז (להבדיל מהפעם הראשונה שראה אותו כאמור הנאשם לדבריו) - לכך לא יכול היה הנאשם להשיב.

נותרה עם כך גירסת השוטר, שלא נסתרה, על כי בשלב התצפית ובשלב ההוראה לעצור, היה הוא במיקום שתיאר.

הנאשם גם ציין - להבדיל מן השוטר - כי הוא איננו זוכר כלל באיזה נתיב הוא נע עם מכוניתו.

הנאשם ידע עם זאת לאשר שכאמור כי השוטר הגיע מימינו.

השוטר ערך מנגד דו"ח מפורט ובו תיאור מדויק של נתיב נסיעת הנאשם ונתיב נסיעתו שלו.

השוטר גם פירט בדו"ח כיצד ראה את הנאשם מחזיק בידו הימנית טלפון ואף היכן ביחס לפה הוחזק הטלפון ע"י הנאשם וכן כי הנאשם נצפה על ידו גם מבצע אגב כך פעולת דיבור למכשיר וכי הנאשם גם היה לבד ברכב.

האירוע התרחש באור יום.

השוטר ציין בדו"ח, כי הראות היתה טובה וכי חלון הרכב היה נקי ושקוף.

הנאשם בחר מחד גיסא שלא להפנות לשוטר בחקירה נגדית כל שאלה לענין תיאור השוטר את מצב חלון הרכב כנקי ושקוף כאמור, אך מאידך גיסא בחר, רק בחקירתו הנגדית, לטעון שבחלון היתה הצללה ושהחלון גם היה מלוכלך.

בכל הכבוד והערכה לנאשם הנכבד, אף התקשתי, כפי שהתקשתה התביעה, שלא לראות מידה של תמיהה הכיצד לא ידע הנאשם לזכור מן האירוע באיזה נתיב נסע ולא ידע לזכור מן האירוע מתי וכיצד סימן לו השוטר לעצור, אך לעומת זאת כן ידע הנאשם לזכור שביום האירוע (לפני כשנה) חלון רכבו היה מלוכלך.

אגב, הנאשם לא הביא גם כל תצלום של רכבו על מנת לסתור את גירסת השוטר על כי החלון שקוף ועל מנת לתמוך בטענת ההגנה שלו על כי בחלונות רכבו יש לדבריו הצללה.

השוטר עשה עלי רשם ענייני ומהימן.

התרשמתי היא שהשוטר גם פעל באופן אובייקטיבי. (ראה נא לענין זה גם את רישום דברי הנהג בדו"ח בידי השוטר).

לא קמה טענה על כי יש כביכול היכרות קודמת בין הנאשם לשוטר.

לא מצאתי בכך שהשוטר לא תיאר את צבע מכשיר הטלפון כהיבט אשר יש בו כדי לשמוט את הבסיס מפרטי גירסתו הכוללת של השוטר ומשקלה בהינתן המיכלול.

הנאשם ציין כי לא דיבר בטלפון. הנאשם טען בעדותו כי מנוי הטלפון המדובר שייך לאשתו וכי הוא בסטטוס של פרוד, ולכן, לדבריו, לא היתה לו יכולת להוציא תדפיס שיחות.

אלא שאולי בהיסח דעת, ובכל הכבוד והערכה לנאשם, ניכר אולי שלא שם לב הנאשם כי לכל הפחות במועד ההקראה בבית המשפט (שהינו כמובן מועד שבו כבר ידע הנאשם זה מכבר על קיום הליך בבית המשפט לפי בקשתו זה מכבר להישפט) ניכר לכאורה שמספר הטלפון שציין בפני השוטר על אתר (כרשום בדו"ח) ומספר הטלפון שציין הנאשם בפני בית המשפט כטלפון שבו ניתן להשיגו במידת הצורך זהים הם.

יחד עם זאת, ובשים לב לכך שיתכן אולי שבידי הנאשם מצוי הסבר טוב לנקודה זו, אני נמנע מלהסתמך על היבט אחרון זה, ואך אציין, כי בכל מקרה לא היתה מצד הנאשם פניה לבית המשפט למתן צו כלשהו לחברת הטלפונים בתיק זה בשום שלב של הדיון.

כך או כך כאמור, מוצא אני לנכון שלא לזקוף בסופו של יום לחובתו של הנאשם בכל דרך את אי גיבוי טענתו בתדפיס שיחות.

אני סבור כי גם כך - בהסתמך על פרטי עדותו של השוטר והאמון שמצאתי ליתן בה ובהינתן העולה אף מעדותו של הנאשם בהיבט של מיקום השוטר כחיזוק לקירבת התצפית של השוטר - עלה בידי התביעה להרים כנדרש בתיק זה את נטל ההוכחה.

לאור כל אלה מורשע הנאשם בעבירה שיוחסה לו בכתב האישום.

ניתנה היום, 13 יולי 2015, במעמד הצדדים